

NU FIȚI ÎNGRIJORAȚI

- Despre grijile vieții, Duminica a 3-a după Rusalii -

Mântuitorul nostru Iisus Hristos ne îndeamnă să nu ne facem griji pentru multe, să nu ne pierdem speranța, să ne facem doar datoria și la datoria noastră va adăuga Dumnezeu ceea ce El are de adăugat, deoarece suntem împreună-lucrători cu Dumnezeu (1 Corinteni 3, 9). Să facem noi ce trebuie să facem din partea noastră și atunci nu ne vom îngrijora, căci Dumnezeu în mod sigur va face partea Lui, „căci Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de toate acestea” (Matei 6, 32). Îndemnul este de a conlucra cu Dumnezeu, deci nu trebuie să trăim în panică, în alertă sau în deznădejde. Munca este unul din principiile fundamentale ale învățaturii Mântuitorului. Cum s-ar contrazice El acum? În înțelepciunea poporului nostru există o vorbă: „Adună bani albi pentru zile negre”. Ei se pot aduna prin muncă și ne spune Mântuitorul: „Vrednic este lucrătorul de plata sa” (Luca 10, 7). O repetă și Sfântul Apostol Pavel: „Cine nu vrea să lucreze, să nu mănânce” (2 Tesaloniceni 3, 10). În Învățătura celor 12 Apostoli se spune: „Dacă cel ce vine la voi este un drumeț, ajutați-l cât puteți, dar să nu rămână la voi decât două sau trei zile, dacă e nevoie. Dacă vrea să se stabilească la voi ca meseriaș, să lucreze și să rămână, dar dacă nu are o meserie, socotiți-vă după priceperea voastră, ca să nu trăiască cu voi împreună un creștin trândav”. Dumnezeu a avut în vedere ca fiecare vietate, plantă, pasăre, animal sălbatic sau domestic și omul să trăiască după o rânduială a lor. Precum i-a rânduit fiecăruia. Florile, copacii, iarba își iau hrana din pământ, păsările trebuie să caute, animalele sălbatice trebuie să vâneze, cele domestice să primească de la om, iar omul să muncească. „Cu osteneală să te hrănești din pământ în toate zilele vieții tale” (Facere 3, 17). Tot cel ce trăiește după rânduiala lui Dumnezeu nu moare de foame. Iar omului i s-a prescris rânduiala de a trăi prin muncă. Nici un om nu moare dacă respectă rânduiala. În natură există hrană, dar omul trebuie s-o caute, s-o pregătească, s-o scoată din pământ. Sfânta Scriptură îndeamnă la un echilibru între rugăciune și muncă. Niciodată una fără cealaltă. E drept și e bine să sacrificăm din noi înșine pentru alții, dar nu pentru a ne face viața mai comodă, plătind cu viitorul nostru. Cuvântul Evangheliei este ca o lecție importantă împotriva lăcomiei, care trage la pământ ființa menită să zboare la ceruri. Din pofta egoistă de avere ignorăm interesele spirituale, din interese exclusiv pământești. Asta ne duce la egoism și atunci în inima noastră nu mai este loc pentru nimeni. Vom fi departe de Dumnezeu și de slujirea aproapelui. Trebuie să golim locul pentru slujirea păcătoasă, „ca toate celelalte să ni se adauge”. Adăugarea celor de folos de la Dumnezeu nu vine de la sine. Împărăția lui Dumnezeu înseamnă lucrare, întrajutorare, milostenie, iubire, milă. Ea se așază în locul de unde am scos egoismul. Sfântul Clement Romanul spune: „Ziua și noaptea să vă luptați pentru binele fraților. Fiți gata pentru tot lucrul bun”. A ne preocupa și „de celelalte” nu este interzis, dar întotdeauna „să fim nu numai auzitori, ci și împlinitori ai cuvântului” (Iacov 1, 22). Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

RĂVNA SFÂNTULUI PROROC ILIE TESVITEANUL

Sfântul Proroc Ilie Tesviteanul se bucură de o cinstită deosebită în rândurile credincioșilor, iar Biserica Ortodoxă i-a rânduit o zi de mare prăznuire pentru că virtuțile și faptele lui minunate strălucesc ca niște diademe scumpe peste veacuri și sunt pilde demne de urmat pentru noi. El a fost „om pământesc, cu slăbiciuni asemenea nouă” (Iacov 5, 17), însă a trăit ca un om ceresc, a fost un om al rugăciunii și al împlinirii voinii lui Dumnezeu, a avut o curăție sufletească asemenea îngerilor, o răbdare neclintită asemenea mucenicilor, o credință dreaptă și statornică asemenea apostolilor, un curaj uluitor în înfruntarea rătăcirilor idolatre și a nelegiuirilor de tot felul și o râvnă neistovită în slujirea lui Dumnezeu și a oamenilor. Sfânta noastră Biserică îl numește în cântările ei „îngerul Domnului care suflă cu râvnă dumnezeiască”, pentru că era însuflit de zel sfânt față de Dumnezeu, față de triumful adevărului dreptei credințe și față de împlinirea faptei de milostenie și de binefacere către semenii săi. Misiunea divină a Prorocului Ilie a fost aceea de a-L descoperi lumii pe Dumnezeu adevărat și a fi un antemergător al lui Iisus Hristos. Pe de o parte, Sfântul Ilie recomanda contemporanilor săi, dar și nouă tuturor râvna, dragostea și slujirea adevăratului Dumnezeu. Stăruința în rugăciune a Sfântului Ilie are o importanță deosebită, deoarece fără aceasta nu sunt posibile cunoașterea și comunicarea cu Dumnezeu. Pe de altă parte, Prorocul Ilie ne poate fi tuturor îndreptar pe calea strâmtă împotriva idolilor, sub diferitele lor forme, a înfrângerii trufiei, a egoismului și egocentrismului nostru ridicol, îndemnându-ne, totodată, la smerenie și viață simplă. Apoi, prorocul ne amintește de milostenie ca fiind cea care îi îmbracă pe cei goi și îi hrănește pe cei flămânzi și ne îndeamnă să facem și noi asemenea lui, cu toate că acesta nu avea posibilitățile noastre materiale. Avem, nu numai un model, ci și o șansă de a ne ridica la cer, dar nu oricum, ci mistuiți de focul râvnei, al dragostei și al slujirii lui Dumnezeu. Râvna Sfântului Ilie pentru credință și adevăr să ne fie și nouă pildă de statornicie în credință, în dragostea față de Dumnezeu și de aproapele și în lucrarea faptelor bune. Rugăciunea fierbinte a Sfântului Ilie și postul său îndelungat și osârduitor să reprezinte pentru noi un imbold lăuntric de a ne îndeletnici cât mai des cu rugăciunea, cu citirea cărților de folos sufletesc și cu înfrânarea de la patimi, de la îmbuibare și de la plăceri lumești, ca să ajungem la asemănarea cu Dumnezeu, așa cum a înțeles să facă Sfântul și slăvitul Proroc Ilie. Sfinte Ilie, roagă-te pentru noi!

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE CREDINȚA ORTODOXĂ

Întrebare: Ce să facem când suntem necăjiți de cuvintele nelalocul lor sau de faptele lipsite de cuviință ale altora?

Răspuns: Să înțelegi și să primești că preocuparea ta de purtarea celorlalți și, mai mult, necăjirea ta provenită din aceasta vădesc ranchiuna sau cel puțin superficialitatea ta, pentru că nu poți să cunoști pricinile cele mai adânci ale cuvintelor sau faptelor aproapelui. Deci nu judeca pe nimeni niciodată! Să iei seama la tine și să te îngrijești de îndreptarea ta. De altfel, aceasta este îndatorirea ta ca creștin.

Întrebare: Cum putem să rămânem netulburați întotdeauna, în toate împrejurările vieții noastre?

Răspuns: Ca să păstrăm pacea în sufletul nostru nu va trebui să ne punem nădejdea în noi înșine, ci în Dumnezeu. Acesta să fie puterea cea nebiruită și scăparea vieții noastre. Domnul ne-a făgăduit: „Și iată eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului” (Matei 28, 20).

Întrebare: Cât timp trebuie să arăt răbdare?

Răspuns: Trebuie să avem răbdare până vom pleca din această lume. Prin răbdare, omul dobândește și păstrează toate bunurile sale, propășește în viață și își împlinește scopurile, fără să pătimească ceva rău. Pierzându-și răbdarea este în primejdie să piardă toate lucrurile sale bune, să sufere vătămare de la cel rău sau, și mai grav, să săvârșească răul, să păcătuiască. Fără răbdare nu izbândim nimic. Și fără luptă nu câștigăm nici harisme duhovnicești, nici virtuți, nici mântuirea. „Împărăția cerurilor se ia prin străduință și cei ce se silesc pun mâna pe ea” (Mt. 11, 12).

Întrebare: Cum să ne concentrăm la rugăciune?

Răspuns: Când te rogi cu gura, să te rogi și cu mintea, adică să-ți aduni cugetul în cuvintele rugăciunii. Și dacă, fie din neputința ta, fie din înrăurire diavolească, cugetul tău fuge, tu adu-l adunat iarăși de unde a plecat, îndreptându-ți atenția către Domnul cu inimă zdrobită. Dacă te obișnuiești să lupti în acest chip, la scurtă vreme sufletul tău va gusta roadele harului dumnezeiesc.

Întrebare: Cum ne vom izbăvi de păcatele obișnuite?

Răspuns: Așa cum șarpele nu poate să scape de pielea sa cea veche dacă nu trece printr-o gaură strâmtă, la fel și noi nu putem să scăpăm de păcatele obișnuite, de îmbrăcămintea omului vechi (Efeseni 4, 22) dacă nu trecem pe calea cea strâmtă și plină de greutate a înfrânării și a jertfirii de sine.

Întrebare: Cum trebuie să ne îngrijim de trup?

Răspuns: Există griji pentru trup și Sfântul Apostol Pavel îndeamnă pe bărbați să-și iubească soțiile cum își iubesc trupurile lor (Efeseni 5, 28). Sfântul Apostol Pavel zice că nimeni nu și-a urât vreodată trupul său, ci fiecare îl hrănește și-l încălzește precum și Hristos Biserica (Efeseni 5, 29). Nu este normal ca cineva să-și neglijeze trupul. Este normal să-și îngrijească trupul. Când era înconjurat de mulțimea care nu mai avea de mâncare, Mântuitorul a zis că nu vrea să-i lase să piară pe drum. Deci a intervenit, dându-le hrană. Există o rânduială a Bisericii ca să ne ajutăm unii pe alții, să ne îngrijim de sănătatea trupului ca să fie și sufletul în condiția de a se manifesta bine în cele spirituale. Se are în vedere o îngrijire de trup, care este templul lui Dumnezeu, pe care-l dorim sănătos.

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Miercuri 17 iulie	17:00	Paraclisul Sf. Icoane Portărița
Vineri 19 iulie	18:00	Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 20 iulie	06:30 - 10:30	Utrenia și Sfânta Liturghie
	18:00	Pomenirea celor adormiți
		Vecernie
Duminică 21 iulie	06:30	Utrenia și Sfânta Liturghie
	10:45	Program de bibliotecă
	18:00	Vecernie și dezlegări

Câinele și lupul

Într-o seară, un câine gras mergea prin pădure. S-a întâlnit cu prietenul său, lupul. Câinele îi spuse lupului: „Bună seara, prietene. Te îmbolnăvești pe zi ce trece. Ai vreo problemă? Ești bolnav?”. „Nu, prietene, spuse lupul. Nu sunt bolnav. Nu mănânc totdeauna. Așa că devin tot mai slab în fiecare zi”. Atunci câinele i-a spus: „Vrei să-l slujești pe stăpânul meu? Îți va da mâncare bună!”. Lupul a răspuns cu nerăbdare: „Sunt dispus să-ți slujesc stăpânul. Sunt gata să merg cu tine”. Pe măsură ce înaintau prin pădure, lupul vede un semn la gâtul câinelui și îl întreabă de la ce este. „Lanțul meu a făcut acest semn, spuse câinele”. „Înseamnă că ești adesea legat”, spuse lupul. „Da, sunt legat când îmi păzesc casa”, spuse câinele. „Dar după ce mă eliberez, pot să plec oriunde îmi place”. „Noapte bună! spuse lupul. Nu-mi place să fiu înlăntuit. Nu-mi place să mănânc bine. Îmi place să fiu liber”. **MORALA:** Libertatea este de neprețuit.

Câte ciori sunt în oraș

Un rege a pus o întrebare la care curtenii nu au putut răspunde. Pe când lumea se gândea la un răspuns, a venit și un sfetnic vestit care a întrebat ce s-a întâmplat. Aceștia i-au spus întrebarea: „Câte ciori sunt în oraș?”. Sfetnicul s-a dus la rege și i-a spus că sunt douăzeci și una de mii cinci sute douăzeci și trei. Când regele a întrebat de unde știe răspunsul, sfetnicul a spus: „Cere-le oamenilor Măriei tale să le numere. Dacă sunt mai multe, înseamnă că rudele ciorilor au venit în vizită”. Mulțumit de răspuns, regele i-a dăruit sfetnicului un rubin și un șirag de perle.

Mulțumirea

Într-o zi, un om simplu, cunoscut pentru viața sa curată, a fost întrebat de un vecin:

- Cum faci tu de ești totdeauna atât de mulțumit? Niciodată nu te-am văzut supărat.

- Foarte simplu, a răspuns celălalt. În fiecare dimineață, când mă trezesc, privesc întâi cerul. Așa îmi aduc aminte de DUMNEZEU, de mila și bunătate. Apoi, privesc pământul. Astfel îmi amintesc de moarte și de JUDECATA DE APOI. În cele din urmă privesc în jurul meu, lumea întreagă ce se trezește în fiecare dimineață. Așa mi-aduc aminte de semenii mei, de cei care suferă de boli sau neputințe, de cei ce au o viață mai grea decât a mea și pe care i-aș putea ajuta. În felul acesta mă bucur pentru ceea ce sunt și pentru ceea ce pot face. Bunătatea izvorâtă din dragoste aduce totdeauna liniște și mulțumire, în sufletul celui care primește și celui care dăruiește. **MORALA:** Explicația unui răspuns este la fel de importantă ca și răspunsul. Slavă lui Dumnezeu pentru toate!